

แผนภาพที่ ๔ การประกอบธุรกิจแร่

แร่ที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(ม. 97)

(ประทานบัตร/แร่พลอยได้จากการทำเหมือง/ขุดหาแร่รายย่อย/ร่อนแร่)

ชนิดแร่ที่ไม่อยู่ในความควบคุม

ตาม ประกาศ รมต. ตามมาตรา 98

ชำระค่าภาคหลวง

ประกอบธุรกิจแร่ โดยซื้อ ขาย เก็บ

ครอบครอง หรือขนได้

โดยไม่มีใบอนุญาตควบคุม

**แร่ตามชนิด สภาพ และปริมาณที่ รมต. ประกาศ
กำหนดให้เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุม ตามมาตรา 98**

**การซื้อ การขาย การครอบครอง การเก็บ หรือ
การขนแร่ที่รัฐมนตรีประกาศควบคุมตาม ม. 98
ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี**

(ม. 99)

การซื้อ การขาย การครอบครอง การเก็บ
การขน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(ม. 101 วรรคแรก)

ข้อยกเว้นการครอบครองการขนแร่

- แร่จากการสำรวจเพื่อนำไปวิเคราะห์ศึกษาวิจัยไม่เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอนุญาตบัตร/ ขนหรือครองแร่ภายในเขตเหมืองแร่
- ไม่เกินสิบ กก. (บางชนิดแร่ อาจไม่ถึง 10 กก.)
- ครอบครองแร่พลอยได้จากการแต่งแร่ภายในเขตแต่งแร่หรือครอบครองตะกรันที่มีแร่ชนิดอื่นปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนดภายในเขตโลหกรรม
- สถาบันเอกชนขนหรือครอบครองเพื่อการศึกษาวิจัย
- สภาพของแร่เป็นวัตถุสำเร็จในลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องประดับ

(ม. 100)

กำกับดูแล การจัดเก็บค่าภาคหลวงตามหลักเกณฑ์ ม. 101 วรรคสอง

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ซื้อ ผู้ขาย ผู้ครอบครอง ผู้เก็บ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้ใช้แร่ รายงานการซื้อขาย การครอบครอง การเก็บ การขน การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม หรือการใช้แร่ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

(ม. 101 วรรคสอง)